

โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวด มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์¹

The Discourse Structure of Miss Universe Thailand Contestants' Impromptu Speeches

ธัญธากุล พรทิพยพานิช^{2*}

Thanattakul Phornthippayaphanith^{3*}

(Received: 12 February 2025; Revised: 3 April 2025; Accepted: 10 April 2025)

บทคัดย่อ

การพูดแบบจับพลันเป็นการพูดที่แสดงให้เห็นถึงไหวพริบ ความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ของผู้พูด งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบจับพลัน 2) รูปแบบการใช้สัมพันธสารในตัวบทการพูดแบบจับพลัน และ 3) สัมพันธสารในตัวบทการพูดแบบจับพลัน โดยใช้แนวคิดข้อความในสัมพันธสารของ Longacre (1983) และการจำแนกสัมพันธสารตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสารของ Bamroongraks (1996) วิเคราะห์ตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ในปี 2020-2022 จำนวน 60 ตัวบท ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบจับพลันแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนนำ 2) ส่วนเนื้อหา และ 3) ส่วนสรุป ส่วนรูปแบบการใช้สัมพันธสารในตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดที่ได้รับการคัดเลือกใช้มากที่สุดคือ คำอธิบาย^{ส่วนนำ}, คำอธิบาย^{ส่วนเนื้อหา}, ข้อควรปฏิบัติ-คำอธิบาย^{ส่วนสรุป} (E, E, H-E) รูปแบบการใช้สัมพันธสารในตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดที่ไม่ได้รับการคัดเลือกใช้มากที่สุดคือ คำอธิบาย^{ส่วนนำ}, คำอธิบาย^{ส่วนเนื้อหา}, คำอธิบาย^{ส่วนสรุป} (E, E, E) อย่างไรก็ตามภาพรวมของการใช้สัมพันธสารในตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดพบว่า ทั้งในส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) มากที่สุด และไม่พบการใช้สัมพันธสารประเภทกระบวนการ (P)

คำสำคัญ: สัมพันธสารวิเคราะห์, โครงสร้างสัมพันธสาร, การประกวดความงาม, การพูดแบบจับพลัน, รูปแบบการพูดแบบจับพลัน

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์” ได้รับทุนสนับสนุนทุนวิจัยประจำปีงบประมาณ 2568 จากศูนย์วิจัย ส่งเสริม และถ่ายทอดเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{2*} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาวิทยาการภาษาและวัฒนธรรม คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

^{3*} Assistant professor Dr., Department of Language Sciences and Cultures, Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaengsaen Campus

* Corresponding author, E-mail: thanattakul.ph@ku.th

Abstract

An impromptu speech is a type of speech that shows the speaker's wit, knowledge, and experience related to various issues. This study aimed to analyze and compare the impromptu speech texts of selected and non-selected contestants of the Miss Universe Thailand competition in three aspects: (1) the discourse structure of impromptu speech, (2) the patterns of discourse use in impromptu speech texts, and (3) discourse relations within the impromptu speech texts. This study applies Longacre's (1983) framework of Information Structure and Bamroongraks' (1996) classification of discourse according to the purpose of communication to analyze 60 impromptu speech texts of Miss Universe Thailand contestants from 2020 to 2022. The findings revealed that the discourse structure of impromptu speech consisted of three parts: (1) introduction, (2) body, and (3) conclusion. Regarding the patterns of discourse, the most frequently used pattern in the impromptu speeches of selected contestants was expository discourse^{introduction}, expository discourse^{body}, hortatory discourse-expository discourse^{conclusion} (E, E, H-E). In contrast, the most frequently used pattern in the speeches of non-selected contestants was expository discourse^{introduction}, expository discourse^{body}, expository discourse^{conclusion} (E, E, E). However, expository discourse (E) was the most prevalent in all three sections—introduction, body, and conclusion—and no procedural discourse (P) was observed in the impromptu speech texts.

Keywords: Discourse analysis, Discourse structure, Beauty pageant, Impromptu speech, Impromptu speech pattern

บทนำ

การประกวดความงามครั้งแรกของไทยจัดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2477 เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมาร่วมงานเฉลิมฉลองรัฐธรรมนูญ และเป็นงานที่รัฐบาลใช้ในการเผยแพร่อุดมการณ์ทางประชาธิปไตย แต่การจัดประกวดความงามของไทยไม่ได้ถูกจัดอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสถานการณ์และความพร้อมทางการเงินของประเทศ ต่อมาใน พ.ศ. 2507 หลังจากการประกวดความงามได้หยุดไปตั้งแต่ พ.ศ. 2498-2506 ก็ได้มีการจัดประกวดความงามขึ้นอีกครั้ง โดยใช้ชื่อว่า การประกวดการแต่งกายสตรี ซึ่งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจะได้เข้าร่วมประกวดนางงามจักรวาลเพื่อกระชับความสัมพันธ์กับนานาชาติ การประกวดความงามในช่วงนี้จะเน้นค้นหาสาวงามที่มีความพร้อมทั้งรูปร่างและหน้าตาเป็นหลักเพื่อนำเสนอสินค้าและเพื่อให้ผู้ชมผู้บริโภค เนื่องจากอิทธิพลทางเศรษฐกิจ (Sumungklakul, 2019)

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางกระแสนิยมก็มีอีกกระแสหนึ่งที่มองว่า การประกวดความงามเป็นเพียงการประกวดเรือนร่างของผู้หญิงเท่านั้น ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ภาพลักษณ์ที่ไม่เหมาะสมทั้งรูปแบบการประกวดและบุคลิกภาพของผู้เข้าประกวดที่ไม่ได้เน้นให้ผู้เข้าประกวดได้แสดงความรู้และความสามารถ

ภาพลักษณ์เชิงลบของการประกวดความงามจึงเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการประกวดในสมัยต่อมา คือในช่วง พ.ศ. 2531 ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการประกวด โดยเน้นให้ผู้เข้าประกวดคัดเลือกเป็นผู้ที่มีทั้งความงามและสติปัญญา จึงเกิดการคัดเลือกผู้เข้าประกวดด้วยการตอบคำถาม เพื่อแสดงให้เห็นว่า ผู้เข้าประกวดความงามไม่ได้มาประกวดเพื่อประชันความงามภายนอกเพียงเท่านั้น แต่ยังมีความรู้ความสามารถที่จะเป็นกระบอกเสียง เป็นตัวแทนในการผลักดันประเด็นต่าง ๆ ทางสังคมได้อีกด้วย

ทั้งนี้ เมื่อศึกษาคำถามของการประกวดความงามในประเทศไทยจากงานวิจัยพบว่า คำถามส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน สิทธิสตรี สิทธิเด็กและเยาวชน ความเท่าเทียม การศึกษา การเมือง การท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม สภาพเศรษฐกิจ และความรู้เท่าทันกระแสสังคมทั้งในประเทศและทั่วโลก (Chuwannarak et al., 2020) ซึ่งผู้เข้าประกวดสามารถศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคำถามของการประกวดความงามจากปีที่ผ่าน ๆ มาเพื่อเตรียมความพร้อมในการตอบคำถามที่จะต้องมีในทุกเวทีการประกวดได้ ดังนั้น ผู้เข้าประกวดจึงมีโอกาสดังกล่าวได้ฝึกฝนตนเองในการตอบคำถาม ทำให้เกิดรูปแบบของการตอบคำถามแบบนางงามและภาพลักษณ์ของนางงาม 4 ประการ ดังนี้ 1) การสร้างสรรค์สังคม คือการจรรโลงสังคมให้สงบสุข อุทิศตนเพื่อส่วนรวม เห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และให้ความสำคัญกับเด็กและสตรี 2) การธำรงวัฒนธรรม คือการมีความเชื่อและค่านิยมแบบไทย 3) การมีทัศนคติเชิงบวก คือการมีบุคลิกภาพและความงามตามมาตรฐาน ดำเนินชีวิตในทางที่สร้างสรรค์ และมีทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และ 4) การเป็นแรงบันดาลใจให้คนในสังคม คือการมีจุดยืนทางความคิดและพร้อมเป็นแบบอย่างที่ดี (Lerdassanawanich, 2016; Sukdarunpattha & Iamratanakul, 2017; Pruksachattaworn, 2021)

จากรูปแบบของการตอบคำถามแบบนางงามและภาพลักษณ์ของนางงามดังกล่าวส่งผลให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ขึ้นอีกครั้งหนึ่งว่า การตอบคำถามของผู้เข้าประกวดนั้นเกิดจากทัศนคติ ความรู้ ประสบการณ์ของผู้เข้าประกวดอย่างแท้จริง หรือคำตอบเหล่านั้นมาจากการฝึกฝนในการตอบคำถามเพื่อให้มีภาพลักษณ์ตรงตามบริบทของการเป็นผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศจากเวทีการประกวดความงามเท่านั้น ส่งผลให้ใน พ.ศ. 2563 เป็นปีแรกที่มีการประกวดความงามบนเวทีมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ได้คัดเลือกผู้เข้าประกวดโดยทดสอบไหวพริบ ความรู้ ความสามารถของผู้เข้าประกวดเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบคือ รอบคีย์เวิร์ด หรือรอบการพูดแบบฉับพลัน ซึ่งเป็นการพูดที่ผู้พูดไม่มีโอกาสเตรียมตัวล่วงหน้า จึงต้องใช้ทักษะความรู้ที่มีในการคิดอย่างรวดเร็วว่าจะพูดอะไร (Lucas, 2005; Richards & Rodgers, 2014) ดังนั้นรอบคีย์เวิร์ดจึงเป็นรอบที่ผู้เข้าประกวดจะต้องใช้ไหวพริบ ความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคีย์เวิร์ดนั้นในการพูดอย่างฉับพลันภายในเวลา 30 วินาที โดยไม่ได้จำกัดว่าผู้เข้าประกวดจะต้องพูดเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดนั้นในมุมมองใด ดังนั้นหากผู้เข้าประกวดมีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับคีย์เวิร์ดนั้นก็จะสามารถพูดอย่างฉับพลันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หากไม่มีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับคีย์เวิร์ดที่ได้รับก็อาจจะไม่สามารถพูดอะไรเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดนั้นได้เลย จึงถือ

ได้ว่าการคัดเลือกด้วยรอบคิยเวิร์ดทำให้ผู้เข้าประกวดได้แสดงทัศนคติ ความรู้ หรือประสบการณ์ของตนเองได้อย่างแท้จริง

ทั้งนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกวดความงามพบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งคำถามและการตอบคำถามของนางงาม (Chuwannarak et al, 2020) บทบาทของนางงาม (Sumungklakul, 2019) และการสร้างภาพลักษณ์ของนางงาม (Lerdtassanawanich, 2016; Sukdarunpattha & lamratanakul, 2017; Pruksachattaworn, 2021) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ไม่ได้มุ่งศึกษาประเด็นของการเปลี่ยนแปลงบริบทการประกวดความงามโดยเฉพาะการประกวดรอบคิยเวิร์ด ซึ่งเป็นมิติใหม่ของการประกวด นอกจากนี้จากการทบทวนวรรณกรรมยังพบอีกว่า ไม่มีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดความงาม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดโดยใช้แนวคิดข้อความในสัมพันธสารของ Longacre (1983) และการจำแนกสัมพันธสารตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสารของ Bamroongraks (1996)

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับข้อความในสัมพันธสารตามแนวคิดของ Longacre (1983) ในภาษาไทย พบว่า ส่วนใหญ่จะศึกษาดัวยบทที่เป็นสัมพันธสารประเภทใดประเภทหนึ่งใน 4 ประเภท ได้แก่ 1) เรื่องเล่า 2) ข้อควรปฏิบัติ 3) กระบวนการ และ 4) คำอธิบาย ซึ่งงานวิจัยส่วนมากจะศึกษาสัมพันธสารประเภทเรื่องเล่า ได้แก่ การศึกษาสัมพันธสารประเภทเรื่องเล่า (Burusphat, 1991) การศึกษาปราชญ์ของพระพยอม (Person, 1993) การศึกษาสัมพันธสารในบทเพลงเล่าเรื่องของจรัล มโนเพ็ชร (Athapanyawanit, 2004) การศึกษาโครงสร้างของบทประพันธ์ประเภทเรื่องสั้นเรื่อง “มอม” ของม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (Thepphornbanchakit, 2004) โครงสร้างสัมพันธสารในพระปฐมสมโพธิกถาฉบับสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระปรมานุชิตชิโนรส (Kunswan & Patpong, 2018) และเรื่องเล่าความทรงจำเหตุการณ์ธรณีพิบัติสึนามิในประเทศไทย: การศึกษาปริเฉทเรื่องเล่าและอารมณ์ขัน (Wutthichamnong, 2020)

นอกจากนี้จากการทบทวนวรรณกรรมพบงานวิจัยที่ไม่ได้ศึกษาสัมพันธสารประเภทเรื่องเล่าเพียงประเภทเดียว ได้แก่ เรื่องสัมพันธสารพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ของ Kongkeaw (2013) ที่ใช้ทั้งแนวคิดของ Longacre (1983) และ Bamroongraks (1996) ผลการวิจัยพบว่าพระราชดำรัสเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบไปด้วยสัมพันธสารย่อย 6 ประเภท ดังนี้ สัมพันธสารข้อคิดเห็น เรื่องเล่า อรรถาธิบายความ ความรู้สึก คำสอน และอวยพร และเรื่องสัมพันธสารวิเคราะห์การพูดสร้างแรงบันดาลใจในภาษาไทยของ Akwareesakul (2019) ที่พบว่าการพูดสร้างแรงบันดาลใจในภาษาไทยประกอบไปด้วยสัมพันธสารทั้ง 4 ประเภทตามแนวคิดของ Longacre (1983) ทั้งนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสัมพันธสารประเภทต่าง ๆ ก็ไม่พบว่ามีผู้ที่ศึกษาโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลัน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการคิดและการสื่อสารของผู้เข้าประกวดความงาม ทั้งนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่าการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่องการพูดแบบฉบับพลันได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลัน
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบฉบับพลัน
3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบฉบับพลัน

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้นำแนวคิดเรื่องข้อความในสัมพันธสารของ Longacre (1983) และการจำแนกสัมพันธสารตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสารของ Bamroongraks (1996) มาใช้วิเคราะห์โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลัน เนื่องจากแนวคิดข้อความในสัมพันธสารเน้นการวิเคราะห์สัมพันธสารจากการพูดของคนคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ ต้วบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ อีกทั้ง Longacre ยังได้จัดประเภทของสัมพันธสารตามโครงสร้างและแบ่งประเภทของสัมพันธสารด้วย 1) เกณฑ์ลำดับกาล (Contingent temporal succession) คือการที่เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นในเวลาทีต่อเนื่องกับอีกเหตุการณ์หนึ่ง และ 2) แนวโน้มผู้กระทำ (Agent orientation) คือแนวโน้มในการอ้างถึงผู้กระทำตลอดเรื่องที่พูด จึงได้แบ่งประเภทสัมพันธสารออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) เรื่องเล่า (Narrative discourse) 2) ข้อควรปฏิบัติ (Hortatory or Behavioral discourse) 3) กระบวนการ (Procedural discourse) และ 4) คำอธิบาย (Expository discourse) ซึ่งเพียงพอต่อการวิเคราะห์โครงสร้างสัมพันธสารและการใช้สัมพันธสารในการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์

ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังได้นำแนวทางการจำแนกประเภทสัมพันธสารของ Bamroongraks มาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย เนื่องจาก Bamroongraks ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า การจำแนกประเภทสัมพันธสารออกเป็น 4 ประเภทของ Longacre เป็นการจำแนกตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการสื่อสาร ซึ่งในที่นี้คือการพูดแบบฉบับพลันมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่ชัดเจนและอาจมีจุดมุ่งหมายทั้งที่เหมือนและแตกต่างกันในแต่ละต้วบท ดังนั้น แนวคิดข้อความในสัมพันธสารของ Longacre และการจำแนกสัมพันธสารตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสารของ Bamroongraks จึงเหมาะสมและสอดคล้องกับประเด็นการศึกษาของผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดและการจำแนกสัมพันธสารดังกล่าวมาใช้ในการวิเคราะห์ร่วมกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) เรื่องเล่า เป็นการเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลาและมีผู้กระทำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับสารทราบถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในสัมพันธสารอาจมีการกล่าวอ้างคำพูด ข้อเท็จจริง เช่น การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น การเล่าประสบการณ์ ฯลฯ

2) ข้อควรปฏิบัติ เป็นการแนะนำหรือโน้มน้าวใจโดยผู้กระทำเพื่อให้เกิดการปฏิบัติ แต่ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเวลา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับสารมีความคิดคล้อยตามหรือเชื่อในสิ่งที่ผู้ส่งสารได้แสดงออกไป ตลอดจนมีการแนะนำแนวทางปฏิบัติด้วย ในสัมพันธสารอาจมีการแสดงเงื่อนไข การแสดงตัวอย่าง การเปรียบเทียบ เช่น การแนะนำ การเสนอทางเลือกให้ ฯลฯ

3) กระบวนการ เป็นการแสดงขั้นตอนในการทำกิจกรรมใด ๆ จึงให้ความสำคัญกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่ต้องปฏิบัติก่อน-หลัง แต่ไม่เน้นผู้กระทำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับสารทราบวิธีการดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย ในสัมพันธสารมักประกอบด้วยคำอธิบายขั้นตอนตามลำดับ เช่น การบอกขั้นตอน การแสดงวิธีทำ ฯลฯ

4) คำอธิบาย เป็นการเสนอเรื่องราวไปพร้อม ๆ กับการแสดงความคิดเห็น โดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้กระทำและการเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจหรือมีจินตนาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในสัมพันธสารอาจมีการให้นิยาม คำอธิบาย การแสดงข้อคิดเห็น เช่น การบอกเรื่องที่จะพูด การประเมินค่า การขอบคุณ การบอกว่าจบ ฯลฯ (Longacre, 1983; Burusphat, 1991; Bamroongraks, 1996)

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล คัดเลือกข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ในปี 2020-2022 โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีการเก็บข้อมูลและคัดเลือกข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ซึ่งเผยแพร่แบบสาธารณะ โดยเข้าถึงด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ปี 2020 ทางเว็บไซต์ <https://www.facebook.com/missuniverse.in.th> และด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ปี 2021-2022 ทางเว็บไซต์ <https://www.youtube.com/@TPNG> โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลด้วยบท 3 ประการ ดังนี้

1) คัดเลือกจากด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันที่พูดเป็นภาษาไทยของการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ในปี 2020-2022 ซึ่งเป็นช่วงปีที่มีการคัดเลือกผู้เข้าประกวดให้เข้าสู่รอบต่อไปด้วยการพูดแบบฉบับพลัน ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าสู่รอบต่อไป ผู้วิจัยจึงไม่ได้เก็บข้อมูลด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันในการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ปี 2023 และ 2024 เพราะในช่วงปีดังกล่าวเป็นปีที่ไม่ได้คัดเลือกผู้เข้าประกวดด้วยการพูดแบบฉบับพลัน แต่ใช้คะแนนการพูดแบบฉบับพลันเป็นคะแนนสะสมเท่านั้น

2) คัดเลือกด้วยบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดทั้งที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกในปี 2020-2022 ปีละ 20 ด้วยบท รวมเป็น 60 ด้วยบท ซึ่งได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยบทจากการสุ่ม

อย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ Microsoft Excel สร้างเลขและสุ่มจนได้ตัวบทการพูดแบบฉบับล้นครบ 60 ตัวบทจากตัวบทการพูดแบบฉบับล้นของผู้เข้าประกวดทั้งหมด 196 ตัวบท ซึ่งได้ผลการคัดเลือกตามเกณฑ์ข้างต้นดังในตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตัวบทการพูดแบบฉบับล้นของผู้เข้าประกวดที่ได้รับการคัดเลือกในปี 2020-2022

ที่	คีย์เวิร์ด	ผู้พูด	ที่	คีย์เวิร์ด	ผู้พูด
1	การเหยียดสีผิว	MUT 05 (2020)	16	สุขภาพ	MUT 32 (2021)
2	ความรับผิดชอบ	MUT 09 (2020)	17	เผด็จการ	MUT 45 (2021)
3	ค่าของคน	MUT 21 (2020)	18	การตัดไม้ทำลายป่า	MUT 53 (2021)
4	สังคมผู้สูงอายุ	MUT 29 (2020)	19	ผู้ให้บริการทางเพศ	MUT 54 (2021)
5	รักษาลงสวนตัว	MUT 45 (2020)	20	ความรุนแรงในครอบครัว	MUT 55 (2021)
6	นวัตกรรม	MUT 49 (2020)	21	ลือา โหม้ส	MUT 01 (2022)
7	ภูมิปัญญาชาวบ้าน	MUT 52 (2020)	22	ความยั่งยืน	MUT 02 (2022)
8	จุดยืน	MUT 55 (2020)	23	ความเห็นอกเห็นใจ	MUT 08 (2022)
9	โตไปไม่โกง	MUT 75 (2020)	24	Sex creator	MUT 23 (2022)
10	จินตนาการ	MUT 78 (2020)	25	การรุกรานผ่านฟ้าไทย	MUT 26 (2022)
11	การสมรสเท่าเทียม	MUT 07 (2021)	26	โรคซึมเศร้า	MUT 29 (2022)
12	การคุกคามทางเพศ	MUT 09 (2021)	27	ความมั่นใจอันสวยงาม	MUT 36 (2022)
13	ความรุนแรงบนเพศสภาพ	MUT 22 (2021)	28	ความรักชาติ	MUT 41 (2022)
14	ความล้มเหลว	MUT 24 (2021)	29	การเปิดประเทศ	MUT 43 (2022)
15	การต่อสู้	MUT 25 (2021)	30	ความสัมพันธ์เป็นพิษ	MUT 44 (2022)

ตารางที่ 2 ตัวบทการพูดแบบฉบับล้นของผู้เข้าประกวดที่ไม่ได้รับการคัดเลือกในปี 2020-2022

ที่	คีย์เวิร์ด	ผู้พูด	ที่	คีย์เวิร์ด	ผู้พูด
1	มุเตดู	MUT 10 (2020)	16	ช่องว่างระหว่างรุ่น	MUT 33 (2021)
2	สติ	MUT 13 (2020)	17	วัฒนธรรมคว่ำบาตร	MUT 44 (2021)
3	ความคาดหวัง	MUT 15 (2020)	18	การตีตรา	MUT 49 (2021)
4	โควิด 19	MUT 19 (2020)	19	เพศศึกษา	MUT 50 (2021)
5	สื่อโซเชียลมีเดีย	MUT 20 (2020)	20	การกุศล	MUT 52 (2021)
6	กฎแห่งกรรม	MUT 23 (2020)	21	เจนเอเรชั่นแอลฟา	MUT 05 (2022)
7	การตรอกอบ	MUT 48 (2020)	22	ประชาธิปไตย	MUT 09 (2022)
8	ทุ่งสังหารในกัมพูชา	MUT 73 (2020)	23	กาลเทศะ	MUT 13 (2022)
9	อองซานซูจี	MUT 84 (2020)	24	ความเป็นจริงเสมือน	MUT 14 (2022)
10	ทรงผมนักเรียน	MUT 95 (2020)	25	เสรีภาพของสื่อ	MUT 16 (2022)

ที่	คีย์เวิร์ด	ผู้พูด	ที่	คีย์เวิร์ด	ผู้พูด
11	ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์	MUT 04 (2021)	26	5G	MUT 17 (2022)
12	การโกหกเพื่อรักษาความรู้สึก	MUT 08 (2021)	27	โรคฝีดาษลิง	MUT 24 (2022)
13	ไสยศาสตร์	MUT 11 (2021)	28	เครื่องแบบนักเรียน	MUT 27 (2022)
14	คุณค่าของความงาม	MUT 16 (2021)	29	แรงงานข้ามชาติ	MUT 32 (2022)
15	ชาตินิยม	MUT 23 (2021)	30	PDPA	MUT 34 (2022)

4) ถ่ายถอดเสียงการพูดแบบฉบับพลันที่ได้จากข้อ 3) เป็นภาษาไทย โดยฟังเสียงจากวีดิทัศน์บันทึกการประกวด แล้วถ่ายถอดเสียงออกมาเป็นข้อความแบบคำต่อคำ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ตัวบทการพูดแบบฉบับพลันโดยใช้แนวคิดเรื่องข้อความในสัมพันธสาร และการจำแนกสัมพันธสารตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1) วิเคราะห์โครงสร้างตัวบทการพูดแบบฉบับพลัน โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ว่า การเกริ่นนำก่อนเข้าสู่เนื้อหาเป็นโครงสร้างส่วนนำ การขยายความด้วยรายละเอียดเป็นโครงสร้างส่วนเนื้อหา และการสรุปความที่ได้กล่าวไว้แล้วเป็นโครงสร้างส่วนสรุป

2) วิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปตามประเภทของสัมพันธสาร และจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร

3) นำรูปแบบการใช้สัมพันธสารในตัวบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกมาเปรียบเทียบกัน แล้วนำผลการวิเคราะห์มาสรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ตัวบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ในปี 2020-2022 พบว่า โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลันสามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนนำ 2) ส่วนเนื้อหา และ 3) ส่วนสรุป โดยในแต่ละตัวบทมีสัดส่วนประกอบย่อยของส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปที่ทั้งเหมือนและแตกต่างกัน อีกทั้งในแต่ละตัวบทจะไม่ได้มีส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ของส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปครบทุกส่วนประกอบย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ส่วนนำ

ส่วนนำเป็นส่วนแรกของตัวบทการพูดแบบฉบับพลัน ทำหน้าที่เป็นส่วนที่นำเข้าสู่เนื้อหา โดยมีส่วนประกอบย่อยทั้งหมด 5 ส่วน ได้แก่ 1) การบอกเรื่องที่จะพูด คิดเป็นร้อยละ 67.67 2) การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น

คิดเป็นร้อยละ 10 3) การแสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 6.67 4) การประเมินค่า คิดเป็นร้อยละ 5 และ 5) การบอกว่าไม่รู้ คิดเป็นร้อยละ 1.67

ทั้งนี้ ส่วนนำของตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมีส่วนประกอบย่อย 3 ส่วน ได้แก่ 1) การบอกเรื่องที่จะพูด 2) การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น และ 3) การแสดงความคิดเห็น ส่วนส่วนนำของตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกมีส่วนประกอบย่อย 5 ส่วน ซึ่งมีส่วนประกอบย่อยที่แตกต่างจากส่วนนำของตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก 2 ส่วน ได้แก่ 1) การประเมินค่า และ 2) การบอกว่าไม่รู้ โดยในภาพที่ 1 ได้แสดงส่วนประกอบย่อยของส่วนนำที่เหมือนกันด้วยเส้นทึบ และแสดงส่วนประกอบย่อยที่แตกต่างกันด้วยเส้นประ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 ส่วนประกอบย่อยของส่วนนำ

1.1 การบอกเรื่องที่จะพูด เป็นการพูดเพื่อบอกผู้ฟังอย่างตรงไปตรงมาว่า ผู้พูดจะพูดหัวข้ออะไร โดยมักจะปรากฏในอนุภาคยกเล่าที่มีการขึ้นต้นว่า “สำหรับคำว่า__ ‘นะคะ’” “สำหรับ__ ‘นะคะ’” “คำว่า__ สำหรับดิฉันนะคะ” “คะ__ ‘นะคะ’” หรือกล่าวขึ้นต้นประโยคอย่างตรงไปตรงมาว่า “__ ‘นะคะ’” เช่น

(1) “สำหรับคำว่าภูมิปัญญาชาวบ้านนะคะ”

(Miss Universe Thailand, 2020)

จาก (1) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดแบบจับพลันด้วยการบอกเรื่องที่จะพูดอย่างตรงไปตรงมาแก่ผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังสามารถจับประเด็นได้ว่าผู้พูดจะพูดเรื่องอะไร จากนั้นจึงพูดส่วนเนื้อหาและส่วนสรุป

1.2 การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นการเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นไม่ได้มาจากประสบการณ์ของผู้พูดโดยตรง ซึ่งอาจเป็นการเล่าตามลำดับเวลาแบบสัมพันธ์สารประเภทเรื่องเล่า หรืออาจเป็นการอธิบายแบบสัมพันธ์สารประเภทคำอธิบายเพื่อนำไปสู่ส่วนเนื้อหาก็ได้ เช่น

(2) “การรुकลำน่านฟ้าไทยเพิ่งเกิดขึ้นมาไม่นานมานี้ะคะ”

(TPNG, 2022)

(3) “โรคฝีดาษลิงเป็นโรคระบาดคะ ซึ่งเป็นโรคที่ระบาดจากสัตว์สู่คนคะ และมีวิธีการรักษาคะ”

(TPNG, 2022)

⁴ __ ในที่นี้ใช้แทนคีย์เวิร์ดหรือหัวข้อการพูดแบบจับพลันที่ผู้เข้าประกวดได้รับ

จาก (2) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดแบบจับพจน์ด้วยการเล่าเหตุการณ์แบบสัมพันธ์สารประเภทเรื่องเล่า โดยกล่าวถึงเหตุการณ์การรุกรานพม่าของประเทศไทยที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ ส่วน (3) เริ่มต้นการพูดแบบจับพจน์ด้วยการเล่าเหตุการณ์แบบสัมพันธ์สารประเภทคำอธิบาย โดยอธิบายเกี่ยวกับโรคฝีดาษที่กำลังระบาดในประเทศไทย

1.3 การแสดงความคิดเห็น เป็นการพูดเพื่อแสดงความเชื่อของผู้พูดตามที่คุณพูดเห็น รู้ หรือคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล และสอดคล้องกับเรื่องที่จะพูด โดยมักจะปรากฏในอนุภาคยกย่องเล่าที่มีการขึ้นต้นว่า “ดิฉันเชื่อว่า...” “สำหรับหนูนะคะ...” “สำหรับตัวหนูเองนะคะ รู้สึกว่า...” และมักจะมีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 เช่น ดิฉัน หนู ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (4) “ดิฉันเชื่อว่าทุกคนมีความรักชาติอยู่ในตัวค่ะ อยู่ที่ว่าเราจะแสดงออกมาอย่างไร”

(TPNG, 2022)

จาก (4) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดแบบจับพจน์ด้วยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรักชาติ เพื่อนำเข้าสู่เนื้อหา ก่อนที่จะสรุปต่อไป

1.4 การประเมินค่า เป็นการพูดถึงสิ่งที่ผู้พูดได้พิจารณา วัตถุประสงค์ หรือให้ค่าตามความคิดหรือเหตุผลของผู้พูดเอง โดยมักจะปรากฏข้อความที่แสดงถึงการวัตถุประสงค์ เช่น ดี ไม่ดี เหมาะสม ไม่เหมาะสม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (5) “สำหรับอายนะคะ การตกออกเป็นสิ่งที่ดีและไม่ดีนะคะ”

(Miss Universe Thailand, 2020)

- (6) “เจนอเรชั่นแอลฟาเหมาะสมกับสมัยนี้มากค่ะ”

(TPNG, 2022)

จาก (5)-(6) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดแบบจับพจน์ด้วยการประเมินค่าศิวิไลซ์ที่ได้รับ ซึ่งผู้พูดพิจารณาตามความคิดและเหตุผลแล้วว่า การตกอบมีทั้งข้อดีและข้อเสีย และเจนอเรชั่นแอลฟามีความเหมาะสมกับสมัยปัจจุบัน

1.5 การบอกว่าไม่รู้ เป็นการพูดกับผู้ฟังอย่างตรงไปตรงมาว่าผู้พูดไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจศิวิไลซ์ที่ตนเองได้รับ โดยมักจะปรากฏข้อความที่แสดงถึงความไม่รู้อย่างตรงไปตรงมา เช่น

- (7) “เออ...หนูไม่รู้ค่ะ”

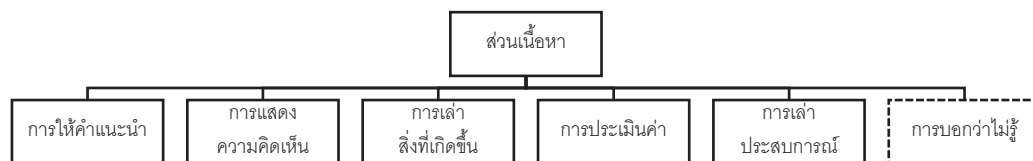
(TPNG, 2021)

จาก (7) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดแบบจับพจน์ด้วยการกล่าวคำว่า “เออ...” ซึ่งเป็นคำที่แสดงให้ผู้ฟังทราบว่า ผู้พูดกำลังคิดอยู่ว่าจะพูดอะไร ก่อนที่จะกล่าวกับผู้ฟังอย่างตรงไปตรงมาว่า ตนเองไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจคำว่า ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ที่ตนเองได้รับ

2. ส่วนเนื้อหา

ส่วนเนื้อหาเป็นการพูดถึงประเด็นหลักที่ผู้พูดต้องการนำเสนอต่อผู้ฟัง ซึ่งมีส่วนประกอบย่อยทั้งหมด 6 ส่วน ได้แก่ 1) การให้คำแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 32.05 2) การแสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 28.21 3) การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 19.23 4) การประเมินค่า คิดเป็นร้อยละ 11.54 5) การเล่าประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.13 และ 6) การบอกว่าไม่รู้ คิดเป็นร้อยละ 3.85

ทั้งนี้ ส่วนเนื้อหาของตัวบทการพูดแบบฉบับล้นของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมีส่วนประกอบย่อย 5 ส่วน ได้แก่ 1) การให้คำแนะนำ 2) การแสดงความคิดเห็น 3) การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น 4) การประเมินค่า และ 5) การเล่าประสบการณ์ ส่วนส่วนเนื้อหาของตัวบทการพูดแบบฉบับล้นของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกมีส่วนประกอบย่อย 6 ส่วน ซึ่งมีส่วนประกอบย่อยที่แตกต่างจากส่วนเนื้อหาของตัวบทการพูดแบบฉบับล้นของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก 1 ส่วน คือการบอกว่าไม่รู้ โดยในภาพที่ 2 ได้แสดงส่วนประกอบย่อยของส่วนเนื้อหาที่เหมือนกันด้วยเส้นทึบ และแสดงส่วนประกอบย่อยที่แตกต่างกันด้วยเส้นประ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 ส่วนประกอบย่อยของส่วนเนื้อหา

2.1 การให้คำแนะนำ เป็นการพูดเพื่อชี้แนวทางให้ผู้ฟังปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้พูด โดยใช้สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ ซึ่งผู้พูดจะใช้นูปากยกบอกเล่าที่เป็นเงื่อนไข เช่น ถ้า หาก และใช้คำแสดงทัศนภาวะ เช่น สามารถ ต้อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(8) “ถ้าเราหัดใช้โซเชียลมีเดียในทางที่บวกนะคะ เราจะสามารถเรียนรู้สิ่งนั้นได้ค่ะ”

(Miss Universe Thailand, 2020)

(9) “หากว่าเราสามารถที่จะต่อยอดนวัตกรรมนี้ออกไปได้ มันจะเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ สิ่งที่สำคัญที่สุดนั่นก็คือเราจะต้องคิดว่านวัตกรรมนี้เราทำเพื่อใคร สิ่งที่สำคัญไปกว่านั้นนั่นก็คือว่าเราจะต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วยค่ะ”

(Miss Universe Thailand, 2020)

จาก (8)-(9) ผู้พูดใช้นูปากยกบอกเล่าที่เป็นเงื่อนไข “ถ้า...” “หาก...” และใช้คำแสดงทัศนภาวะ “สามารถ” “ต้อง” แสดงการแนะนำผู้ฟังให้ปฏิบัติตามผู้พูด เพื่อให้ผู้ฟังสามารถรับมือกับการใช้โซเชียลมีเดียและเห็นถึงข้อดีของการต่อยอดนวัตกรรมได้

2.2 การแสดงความคิดเห็น เป็นการพูดเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้พูดตามที่ผู้พูดเห็น รู้ หรือคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับเรื่องที่จะพูด ซึ่งผู้พูดได้เกริ่นไว้แล้วในส่วนนำ

โดยมักจะปรากฏในอนุพากย์บอกเล่าที่มีการขึ้นต้นว่า “สำหรับดิฉันแล้ว...” “มด^{ชื่อเล่น}มองว่า...” “หมีว^{ชื่อเล่น}คิดว่า...” และมักจะมีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 เช่น ดิฉัน ชื่อเล่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (10) “สำหรับดิฉันแล้วความสวยงามนั้นไม่มีข้อจำกัดค่ะ การที่เราจะสวยงามและเปล่งประกายออกมา นั้น ก็คือการที่เรามีความมั่นใจในตัวเองและเชื่อมั่นในตัวเองค่ะ”
(TPNG, 2022)

จาก (10) ผู้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความมั่นใจอันสวยงามที่ตนเองได้เกริ่นไว้แล้วในส่วนนำ
2.3 การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นการเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นไม่ได้มาจากประสบการณ์ของผู้พูดโดยตรง ซึ่งอาจเป็นการเล่าตามลำดับเวลาแบบสัมพันธ์สารประเภทเรื่องเล่า หรืออาจเป็นการอธิบายแบบสัมพันธ์สารประเภทคำอธิบาย โดยผู้พูดจะเล่ารายละเอียดหรือขยายความสิ่งที่เกิดขึ้นมากกว่าในส่วนนำ เช่น

- (11) “ในปัจจุบันนี้เนี่ย ในประเทศของเราปฏิเสธไม่ได้เลยว่าตอนนี้เนี่ยกำลังจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ผู้สูงวัยแล้วนะคะ ดังนั้นเนี่ย สังคมผู้สูงวัยก็เป็นปัญหาอันหนึ่งที่เราจะต้องเผชิญในอนาคตอย่างแน่นอน”
(Miss Universe Thailand, 2020)

- (12) “โรคซึมเศร้าเป็นโรคที่เกิดขึ้น ที่ทุกคนเห็นได้...เกิดขึ้นบ่อยมาก แล้วก็เกิดขึ้นเยอะมากในสังคมทุกวันนี้ เนื่องจากสังคมที่มัน toxic หลาก ๆ สิ่งหลายอย่างที่ทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าเกิดขึ้น”
(TPNG, 2022)

จาก (11) ผู้พูดเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเกี่ยวกับสังคมผู้สูงวัยแบบสัมพันธ์สารประเภทเรื่องเล่า โดยกล่าวถึงสภาพสังคมที่กำลังจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และพูดถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ส่วน (12) ผู้พูดเล่าถึงโรคซึมเศร้าแบบสัมพันธ์สารประเภทคำอธิบาย โดยกล่าวว่ามีผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเป็นจำนวนมากในสังคม และอธิบายต่อว่าโรคซึมเศร้าอาจมีสาเหตุมาจากสภาพสังคมที่เป็นพิษ

2.4 การประเมินค่า เป็นการพูดถึงสิ่งที่ผู้พูดได้พิจารณา วัตถุประสงค์ หรือให้ค่าตามความคิดหรือเหตุผลของตนเอง ซึ่งเป็นการประเมินค่าสิ่งที่ได้เกริ่นไว้แล้วในส่วนนำ โดยมักจะปรากฏข้อความที่แสดงถึงการวัดคุณค่า เช่น ผิด ไม่ผิด ใช่ ไม่ใช่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (13) “สำหรับไวน์ ไวน์คิดว่าอาชีพนี้ (ผู้ให้บริการทางเพศ) ไม่ผิดค่ะ เพราะเราคือมนุษย์เหมือนกัน”
(Miss Universe Thailand, 2020)

- (14) “บางทีหลาย ๆ คนอาจจะบอกว่าครอบครัวนั้นเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยที่สุด แต่มันไม่ใช่ค่ะ เพราะว่าเมื่อไรที่เกิดความรุนแรงในครอบครัว มันจะเป็นปมให้กับคนหนึ่งคนนั้นคะที่จะเติบโตไปในสังคม”
(TPNG, 2021)

จาก (13)-(14) ผู้พูดประเมินค่าสิ่งที่ได้เกริ่นไว้แล้วในส่วนนำ ซึ่งผู้พูดพิจารณาตามความคิดและเหตุผลแล้วว่า การให้บริการทางเพศไม่ใช่เรื่องที่ผิด พร้อมอธิบายเหตุผลแก่ผู้ฟังว่า ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดเราก็คือมนุษย์เหมือนกัน ส่วนการประเมินค่าว่าครอบครัวไม่ใช่สถานที่ที่ปลอดภัยที่สุดนั้น ผู้พูดให้เหตุผลว่าเพราะในครอบครัวก็อาจมีการใช้ความรุนแรงเกิดขึ้นได้ และยังส่งผลกระทบต่อชีวิตของสมาชิกในครอบครัวด้วย

2.5 การเล่าประสบการณ์ เป็นการพูดเพื่อนำเสนอเรื่องราวของตัวผู้พูดที่ได้ประสบมาด้วยตนเอง โดยเรื่องที่เล่านั้นอาจเล่าไปตามลำดับเวลา และผู้พูดเป็นตัวดำเนินเรื่องซึ่งเป็นรูปแบบสัมพันธสารประเภทเรื่องเล่า หรือเป็นการพูดไปเรื่อย ๆ ไม่เรียงลำดับเวลาแบบสัมพันธสารประเภทคำอธิบาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (15) “บิวมีความฝันที่อยากจะเป็น Miss universe Thailand ค่ะ วันนี้บิวจึงเลือกที่จะมาประกวดตลอดเวลาที่ผ่านมามีได้ฝึกซ้อม พัฒนาศักยภาพตัวเอง เพื่อที่จะพร้อม แล้วก็มาในวันนี้”

(Miss Universe Thailand, 2020)

จาก (15) ผู้พูดเล่าประสบการณ์ของตนเองแบบสัมพันธสารประเภทเรื่องเล่า เพราะผู้พูดเป็นตัวดำเนินเรื่องและเล่าเรื่องราวตามลำดับเวลา เป็นการเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดได้พยายามทำตามความฝันด้วยการพัฒนาศักยภาพของตนเองมาตลอด จึงทำให้มีความพร้อมในการประกวดครั้งนี้

2.6 การบอกว่าไม่รู้ เป็นการพูดกับผู้ฟังโดยตรงไปตรงมาว่า ผู้พูดไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจศิวิลิตที่ตนเองได้รับ โดยมักจะปรากฏข้อความที่แสดงถึงความไม่รู้โดยตรงไปตรงมา ซึ่งการบอกว่าไม่รู้ที่เป็นส่วนประกอบย่อยในส่วนเนื้อหา มักจะปรากฏร่วมกับส่วนนำที่มีส่วนประกอบย่อยเป็นการบอกเรื่องที่จะพูด เช่น

- (16) “ทุ่งสังหารในกัมพูชา คือปีที่ไม่รู้ว่าคำนี้หมายความว่าอย่างไรละค่ะ”

(Miss Universe Thailand, 2020)

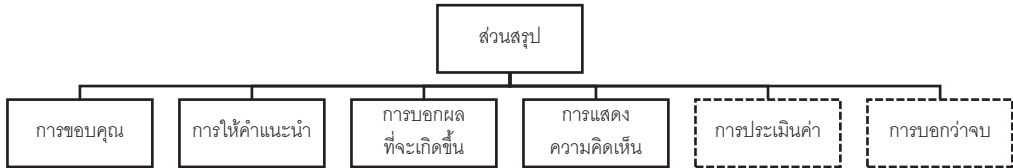
จาก (16) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดแบบจับพจน์ด้วยการบอกเรื่องที่จะพูดในส่วนนำ ก่อนที่จะกล่าวแก่ผู้ฟังโดยตรงไปตรงมาว่า ตนเองไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจคำว่า ทุ่งสังหารในกัมพูชา ในส่วนเนื้อหา

3. ส่วนสรุป

ส่วนสรุปเป็นส่วนสุดท้ายของการพูดแบบจับพจน์ ซึ่งมีส่วนประกอบย่อยทั้งหมด 6 ส่วน ได้แก่ 1) การขอบคุณ คิดเป็นร้อยละ 52.27 2) การให้คำแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 31.82 3) การบอกผลที่จะเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 7.95 4) การแสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 5.68 5) การประเมินค่า คิดเป็นร้อยละ 1.14 และ 6) การบอกว่าจบ คิดเป็นร้อยละ 1.14

ทั้งนี้ ส่วนสรุปของตัวบทการพูดแบบจับพจน์ของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมีส่วนประกอบย่อย 4 ส่วน ได้แก่ 1) การขอบคุณ 2) การให้คำแนะนำ 3) การบอกผลที่จะเกิดขึ้น และ 4) การแสดงความคิดเห็น ส่วนสรุปของตัวบทการพูดแบบจับพจน์ของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกมีส่วนประกอบย่อย 6 ส่วน ซึ่งมี

ส่วนประกอบย่อยที่แตกต่างจากส่วนสรุปของตัวบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก 2 ส่วน ได้แก่ 1) การประเมินค่า และ 2) การบอกว่าจบ โดยในภาพที่ 3 ได้แสดงส่วนประกอบย่อยของส่วนสรุปที่เหมือนกันด้วยเส้นทึบ และแสดงส่วนประกอบย่อยที่แตกต่างกันด้วยเส้นประ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3 ส่วนประกอบย่อยของส่วนสรุป

3.1 การขอบคุณ เป็นการพูดเพื่อขอบคุณผู้ฟัง ขอบคุนสำหรับคีย์เวิร์ดที่ผู้พูดได้รับ หรือเป็นการกล่าวขอบคุณเพื่อแสดงให้ผู้ฟังทราบว่า ผู้พูดต้องการจบการพูดแบบฉันทันแล้ว โดยผู้พูดจะใช้คำว่า “ขอบคุณ” อย่างตรงไปตรงมา และจะตามด้วยคำว่า “ค่ะ” เพื่อแสดงความสุภาพด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(17) “...เราควรจะมีน้ำใจให้แก่เพื่อนมนุษย์ และมีความเห็นอกเห็นใจกันค่ะ ขอบคุณค่ะ”

(TPNG, 2022)

จาก (17) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดโดยการบอกเรื่องที่จะพูดก่อนในส่วนนำ จากนั้นจะให้คำแนะนำในส่วนเนื้อหา และขอบคุณในส่วนสรุป

3.2 การให้คำแนะนำ เป็นการพูดเพื่อชี้แนวทางให้ผู้ฟังปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้พูด ซึ่งผู้พูดได้อธิบายถึงปัญหาหรือแสดงความคิดเห็นไว้ในส่วนเนื้อหาแล้ว โดยการให้คำแนะนำจะใช้สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ ซึ่งผู้พูดจะใช้อนุพากย์บอกเล่าที่เป็นเงื่อนไข เช่น ถ้า และใช้คำแสดงทัศนภาวะ เช่น อยาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(18) “ดังนั้นเนี่ยถ้าเราเปิดประเทศค่ะ ก็จะทำให้เศรษฐกิจของเรามีการเดินต่อไปนะคะ”

(TPNG, 2022)

(19) “ดังนั้นมดอยากจะให้มิกฎหมายที่ออกมาคุ้มครอง แล้วก็สนับสนุนการจดทะเบียนสมรสและแต่งงานกับทุกเพศค่ะ”

(TPNG, 2021)

จาก (18)-(19) ผู้พูดใช้อนุพากย์บอกเล่าที่เป็นเงื่อนไข “ถ้า...” และใช้คำแสดงทัศนภาวะ “อยาก” แสดงการแนะนำผู้ฟังให้ปฏิบัติตามผู้พูด เพื่อให้ผู้ฟังเห็นข้อดีของการเปิดประเทศ และเห็นความต้องการให้มีกฎหมายสมรสเท่าเทียมของผู้พูด

3.3 การบอกผลที่จะเกิดขึ้น เป็นการพูดเพื่อแสดงให้ผู้ฟังได้ทราบผลที่จะเกิดขึ้น หากผู้ฟังปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้พูดในส่วนเนื้อหา โดยผู้พูดมักจะใช้คำแสดงจุดประสงค์ เช่น เพื่อ คำแสดงเหตุผล เช่น เพราะ หรือคำที่แสดงอนาคต เช่น จะ ในการบอกผลที่จะเกิดขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (20) “เพศศึกษาเป็นสิ่งที่เราควรสอนเยาวชนให้รู้จักเพศศึกษาเพื่อที่จะต่อยอดในอนาคต ว่าเราไม่ควรทำใครท้อก่อนวัยอันควรหรือรู้จักการป้องกัน นั่นคือการ...นั่นคือการให้เขาได้เรียนรู้ตั้งแต่เด็ก ๆ เพื่อที่จะให้เขาเป็นเยาวชนที่ดีต่อสังคมค่ะ”

(TPNG, 2021)

- (21) “เราในฐานะสังคมควรจะเข้าใจ ยื่นมือเข้าไปช่วย เพราะท้ายที่สุดแล้วนั้น การที่เราพัฒนาความสัมพันธ์ต่าง ๆ และความปลอดภัยในสังคมได้ เราทุกคนจะสร้างสังคมที่ดีขึ้น และจะช่วยเหลือคนที่เป็นเหยื่อได้ค่ะ”

(TPNG, 2022)

จาก (20) ผู้พูดบอกผลที่จะเกิดขึ้นหากผู้ฟังปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้พูดเกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่เยาวชน เพื่อให้เยาวชนได้รู้จักการคุมกำเนิด ส่งผลให้เป็นเยาวชนที่ดีต่อสังคม ส่วน (21) ผู้พูดบอกผลที่จะเกิดขึ้นหากผู้ฟังช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในความสัมพันธ์เป็นพิษว่านอกจากจะได้ช่วยเหลือเหยื่อแล้ว ยังจะทำให้ทุกคนได้อยู่ในสังคมที่ดีขึ้นด้วย

3.4 การแสดงความคิดเห็น เป็นการพูดเพื่อแสดงความเชื่อของผู้พูดตามที่ผู้พูดเห็น รู้ หรือคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล และสอดคล้องกับเรื่องที่จะพูด ซึ่งผู้พูดได้เกริ่นไว้แล้วในส่วนนำ และได้อธิบายไว้แล้วในส่วนเนื้อหา โดยมักจะปรากฏในอนุพากย์บอกเล่าที่มีการขึ้นต้นว่า “เพชรพลอย ^{ชื่อเล่น} เชื่อว่า...” “มิน ^{ชื่อเล่น} คิดว่า...” และมักจะมีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 เช่น ชื่อเล่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (22) “เพชรพลอยเชื่อว่า ความเชื่อจะสนับสนุนให้เราทำในสิ่งที่ดีค่ะ”

(Miss Universe Thailand, 2020)

จาก (22) ผู้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อที่ตนเองได้เกริ่นโดยการบอกเรื่องที่พูดอย่างตรงไปตรงมาในส่วนนำ และได้อธิบายไว้แล้วในส่วนเนื้อหา

3.5 การประเมินค่า เป็นการพูดถึงสิ่งที่ผู้พูดได้พิจารณา วัตถุคุณค่า หรือให้ค่าตามความคิดหรือเหตุผลของตนเอง ซึ่งเป็นการประเมินค่าสิ่งที่ได้เกริ่นไว้แล้วในส่วนนำและให้รายละเอียดไว้ในส่วนเนื้อหา โดยมักจะปรากฏข้อความที่แสดงถึงการวัดคุณค่า เช่น ดี ไม่ดี ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (23) “การปกป้องสิทธิของประชาชน เออ...คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีค่ะ ซึ่งถูกแล้วที่ควรได้รับการคุ้มครองค่ะ”

(TPNG, 2022)

จาก (23) ผู้พูดประเมินค่าพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ที่ได้เกริ่นไว้แล้วในส่วนนำ และได้ให้รายละเอียดไว้ในส่วนเนื้อหา ซึ่งผู้พูดพิจารณาตามความคิดและเหตุผลแล้วว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการปกป้องสิทธิของประชาชนนั้นเป็นเรื่องที่ดีและถูกต้อง

3.6 การบอกว่าจบ เป็นการพูดกับผู้ฟังโดยตรงไปตรงมาว่า ผู้พูดต้องการจบการพูดแบบฉับพลันในคีย์เวิร์ดที่ได้รับแล้ว โดยมักจะปรากฏข้อความที่แสดงถึงการจบการพูดโดยตรงไปตรงมา เช่น

(24) “อองซานซูจี...หนูไม่เข้าใจประวัติมากมายนะคะ...คืออองซานซูจีสามารถเป็นผู้นำ...แค่นี้ค่ะ”

(Miss Universe Thailand, 2020)

จาก (24) ผู้พูดเริ่มต้นการพูดโดยการบอกเรื่องที่จะพูดก่อนในส่วนนำ จากนั้นจึงบอกว่าไม่รู้และเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นในส่วนเนื้อหา แล้วจึงบอกว่าจบในส่วนสรุป ซึ่งการบอกว่าจบโดยตรงไปตรงมาจะปรากฏร่วมกับส่วนเนื้อหาที่มีส่วนประกอบย่อยเป็นการบอกว่าไม่รู้ เนื่องจากเมื่อผู้พูดไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจคีย์เวิร์ดอองซานซูจี ทำให้ไม่สามารถเรียบเรียงส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปได้ จึงจบการพูดแบบฉับพลันด้วยการบอกว่าจบโดยตรงไปตรงมา

นอกจากส่วนประกอบในโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉับพลันแล้ว ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นอีกว่า โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉับพลันเป็นการพูดที่ใช้ประเภทของสัมพันธสารแตกต่างกัน กล่าวคือประกอบด้วยสัมพันธสารประเภทเรื่องเล่า (N) ประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) และประเภทคำอธิบาย (E) โดยมีรูปแบบการใช้สัมพันธสารในดับทการพูดแบบฉับพลัน ดังในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 รูปแบบการใช้สัมพันธสารในดับทการพูดแบบฉับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์

ที่	รูปแบบดับทของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก					รูปแบบดับทของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือก				
	ส่วนนำ	เนื้อหา	สรุป	ความถี่	ร้อยละ	ส่วนนำ	เนื้อหา	สรุป	ความถี่	ร้อยละ
1	E	E	H, E	9	30	E	E	E	10	33.33
2	E	H	E	6	20	E	E	H, E	6	20
3	E	E	H	5	16.67	E	E, H	E	6	20
4	E	E	E	4	13.33	E	H	E	5	16.67
5	E	E, H	E	3	10	E	H	H	2	6.67
6	E	E, N	E	2	6.67	E	E	H	1	3.33
7	E	H	H	1	3.33					

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการใช้สัมพันธสารในดับทการพูดแบบฉับพลันของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมีทั้งหมด 7 รูปแบบ โดยสามารถอธิบายรูปแบบที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกดังต่อไปนี้ อันดับที่ 1 ส่วนนำและส่วนเนื้อหาใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทข้อควร

ปฏิบัติ (H) ร่วมกับคำอธิบาย (E) 9 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 30 อันดับที่ 2 ส่วนนำใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ส่วนเนื้อหาใช้สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) 6 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 20 และอันดับที่ 3 ส่วนนำและส่วนเนื้อหาใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) 5 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 16.67

ส่วนรูปแบบการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกมีทั้งหมด 6 รูปแบบ โดยสามารถอธิบายรูปแบบที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกดังต่อไปนี้ อันดับที่ 1 ทั้งส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ทั้งหมด 10 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับที่ 2 มี 2 รูปแบบที่มีความถี่เท่ากัน ได้แก่ 2.1) ส่วนนำและส่วนเนื้อหาใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) ร่วมกับคำอธิบาย (E) 6 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 20 และ 2.2) ส่วนนำใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ส่วนเนื้อหาใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ร่วมกับข้อควรปฏิบัติ (H) และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) 6 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 20

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบฉบับพลันแล้วพบว่า ในส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปของต้วบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกมีการใช้สัมพันธสารที่ทั้งเหมือนและแตกต่างกันดังในตารางที่ 4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์

โครงสร้าง	ประเภท	ต้วบทของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก		ต้วบทของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือก	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ส่วนนำ	E	30	100	30	100
เนื้อหา	E	18	60	17	56.67
	H	7	23.33	7	23.33
	E, H	3	10	6	20
	E, N	2	6.67	-	-
สรุป	E	15	50	21	70
	H, E	9	30	6	20
	H	6	20	3	10

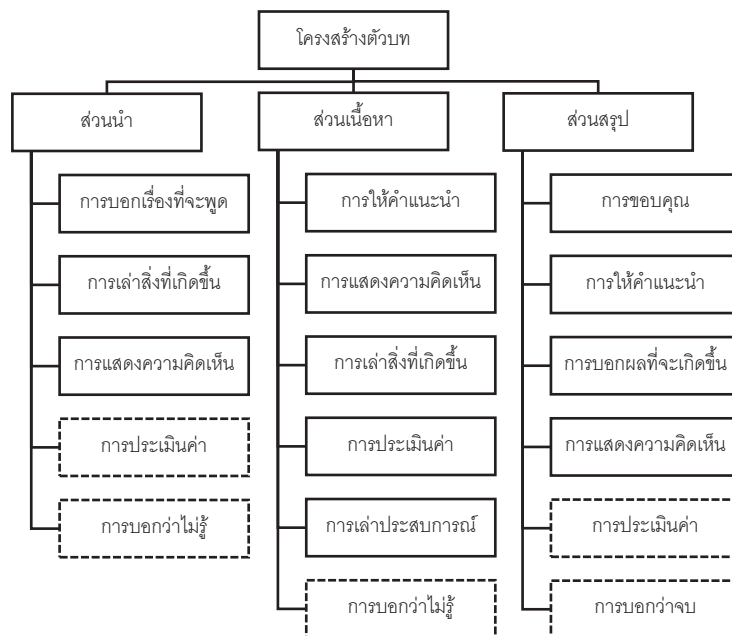
จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า ต้วบทการพูดแบบฉบับพลันในส่วนนำใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ทั้ง 60 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนเนื้อหา ต้วบทของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) 18 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 60 สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) 7 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 23.33 สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ร่วมกับข้อควรปฏิบัติ (H) 3 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 10 และสัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ร่วมกับเรื่องเล่า (N) 2 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 6.67 ส่วนต้วบทของผู้ที่ไม่ได้รับการ

คัดเลือกใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) 17 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 56.67 สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) 7 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 23.33 และสัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ร่วมกับข้อควรปฏิบัติ (H) 6 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 20

ส่วนสรุป ตัวบทของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมีการใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) 15 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 50 สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) ร่วมกับคำอธิบาย (E) 9 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 30 และสัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) 6 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนตัวบทของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือก ใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) 21 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 70 สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) ร่วมกับคำอธิบาย (E) 6 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 20 และสัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) 3 ตัวบท คิดเป็นร้อยละ 10

การสรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดทั้งที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกพบว่า โครงสร้างของตัวบทแบ่งได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนนำ 2) ส่วนเนื้อหา และ 3) ส่วนสรุป โดยได้แสดงส่วนประกอบย่อยของส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปของตัวบทที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกที่เหมือนกันด้วยเส้นทึบ และแสดงส่วนประกอบย่อยที่แตกต่างกันด้วยเส้นประ ดังในภาพที่ 4 ต่อไปนี้

ภาพที่ 4 โครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์

จากภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างของตัวบทการพูดแบบฉบับพลันทั้ง 3 ส่วนสามารถแบ่งออกเป็นส่วนประกอบย่อยได้ดังนี้ ส่วนนำประกอบด้วยส่วนประกอบย่อย 5 ส่วน ได้แก่ 1) การบอกเรื่องที่จะพูด 2) การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น 3) การแสดงความคิดเห็น 4) การประเมินค่า และ 5) การบอกว่าไม่รู้ ส่วนเนื้อหาประกอบด้วยส่วนประกอบย่อย 6 ส่วน ได้แก่ 1) การให้คำแนะนำ 2) การแสดงความคิดเห็น 3) การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น 4) การประเมินค่า 5) การเล่าประสบการณ์ และ 6) การบอกว่าไม่รู้ และส่วนสรุปประกอบด้วยส่วนประกอบย่อย 6 ส่วน ได้แก่ 1) การขอบคุณ 2) การให้คำแนะนำ 3) การบอกผลที่จะเกิดขึ้น 4) การแสดงความคิดเห็น 5) การประเมินค่า และ 6) การบอกว่าจบ โดยในแต่ละตัวบทการพูดแบบฉบับพลันจะไม่ได้ประกอบไปด้วยส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ข้างต้นครบทุกส่วนประกอบย่อย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโครงสร้างของตัวบทการพูดแบบฉบับพลันทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนนำ 2) ส่วนเนื้อหา และ 3) ส่วนสรุป จะพบว่า ในแต่ละส่วนอาจมีส่วนประกอบย่อยที่ปรากฏซ้ำกันได้ กล่าวคือ

1) ทั้งในส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปพบส่วนประกอบย่อยที่ซ้ำกัน ได้แก่ “การแสดงความคิดเห็น” และ “การประเมินค่า” เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ฟังได้ทราบว่า ผู้พูดมีความเชื่อตามที่ผู้พูดเห็น รู้ หรือคิดเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดนั้นอย่างไร อีกทั้งการแสดงความคิดเห็นมักจะปรากฏเป็นข้อความที่แสดงให้เห็นว่า ประเด็นที่ผู้พูดพูดนั้นเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล เช่น “สำหรับหนูนะคะ” “สำหรับดิฉันนะคะ” ลักษณะดังกล่าวอาจใช้เพื่อขบเน้นให้เห็นว่า ผู้พูดสนใจและพยายามจะพูดเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดที่ได้รับ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นการออกตัวเพื่อป้องกันตนเองด้วยว่า การพูดเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดที่ได้รับนั้นเป็นเพียงความคิดเห็นส่วนบุคคลเท่านั้น ส่วนการประเมินค่าทำให้ผู้ฟังได้ทราบว่า ผู้พูดได้พิจารณาหรือให้ค่าคีย์เวิร์ดนั้นตามความคิดหรือเหตุผลของผู้พูดอย่างไร รวมถึงยังช่วยทอเวลาให้ผู้พูดมีเวลาคิดเพิ่มขึ้นด้วยว่า จะขยายความคีย์เวิร์ดที่ตนเองได้ประเมินค่าไปแล้วอย่างไรได้บ้าง

2) ในส่วนนำและส่วนเนื้อหาพบส่วนประกอบย่อยที่ซ้ำกัน ได้แก่ “การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น” และ “การบอกว่าไม่รู้” เนื่องจากการเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แม้ว่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นไม่ได้มาจากการประสบการณ์ของผู้พูดโดยตรง แต่ก็มีส่วนช่วยสนับสนุนสิ่งที่ผู้พูดนำเสนอ เป็นการโน้มน้าวใจผู้ฟังให้มีความคิดเห็นคล้อยตามผู้พูด อีกทั้งยังช่วยทำให้ผู้ฟังเห็นภาพตามผู้พูดได้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย ส่วนการบอกว่าไม่รู้เป็นการบอกกับผู้ฟังอย่างตรงไปตรงมาว่า ผู้พูดไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจคีย์เวิร์ดที่ได้รับ เพื่อให้ผู้ฟังได้ทราบว่า ผู้พูดไม่สามารถนำเสนอความคิดเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดนั้นได้ เนื่องจากการพูดแบบฉบับพลัน ผู้พูดต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับคีย์เวิร์ดนั้นในการพูด

3) ในส่วนเนื้อหาและส่วนสรุปพบส่วนประกอบย่อยที่ซ้ำกันคือ “การให้คำแนะนำ” เนื่องจากการให้คำแนะนำเป็นการพูดเพื่อชี้แนวทางให้ผู้ฟังปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้พูดหลังจากที่ได้ฟังสิ่งที่ผู้พูดเกริ่นนำหรือนำเสนอรายละเอียดไว้ในเนื้อหาแล้ว

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการตอบคำถามและภาพลักษณ์ของนางงามที่โดดเด่นในเรื่องการสร้างสรรค์สังคม การดำรงวัฒนธรรม การมีทัศนคติเชิงบวก และการเป็นแรงบันดาลใจให้แก่คนในสังคม (Lerdassanawanich, 2016; Sukdarunpattha & Iamratanakul, 2017; Chuwannarak; Pruksachattaworn, 2021) กับการพูดแบบฉบับพลันของผู้เข้าประกวดความงามทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการตอบคำถามและภาพลักษณ์ของนางงาม กล่าวคือ พบการพูดเพื่อแสดงความคิดของตนเองอย่างตรงไปตรงมา เช่น การบอกว่าไม่รู้ ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้าประกวดไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รอบรู้หรือนางงามในอุดมคติที่ต้องเป็นผู้เฉลียวฉลาด เป็นแรงบันดาลใจ เป็นแบบอย่างให้คนในสังคมได้ และอาจมีการแสดงทัศนคติเชิงลบ รวมถึงมีการประเมินค่าเรื่องต่าง ๆ แตกต่างจากชนบของสังคม เช่น มีความเห็นว่าครอบครัวไม่ใช่ที่ที่ปลอดภัยเสมอไป อาชีพให้บริการทางเพศไม่ใช่เรื่องที่ผิดหรือไม่ดี การสมรสเท่าเทียมควรได้รับการสนับสนุน ฯลฯ

ทั้งนี้ การที่ผู้เข้าประกวดกล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างและวิพากษ์วิจารณ์ชนบเดิม ๆ ของสังคม อาจสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของวาทกรรมสตรีนิยมในสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Van Zoonen (1994) และ Shissler (2004) ที่พบว่า การประกวดความงามในปัจจุบันถูกนำเสนอให้เป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงสถานะทางสังคมของผู้หญิง เพราะการประกวดความงามไม่ได้เป็นเพียงการแข่งขันเพื่อเลือกเฟ้นผู้ชนะจากรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงสังคม รวมไปถึงการประกวดความงามยังถูกใช้เป็นเครื่องมือในการปลดปล่อยผู้หญิงออกจากชนบเดิม และเป็นการพัฒนาศักยภาพผู้หญิงอีกด้วย ซึ่งหากพิจารณาตามแนวคิดสตรีนิยมเสรี Yanyongkasemsuk & Intawong (2015) ได้เสนอไว้ว่า การประกวดความงามถือเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีสิทธิและเสรีภาพมากขึ้น และทำให้ผู้หญิงได้รับการยอมรับในพื้นที่ระดับประเทศ อีกทั้งหากตัวแทนประเทศได้เข้าร่วมและได้รับตำแหน่งในเวทีระดับโลก การสร้างสถานะและการสร้างการยอมรับในความเป็นผู้หญิงไทยก็จะเพิ่มมากขึ้นไปด้วย

นอกจากนี้ ผลการศึกษาตัวบทการพูดแบบฉบับพลันยังแสดงให้เห็นอีกว่า สัมพันธสารการพูดแบบฉบับพลันไม่ได้จัดเป็นสัมพันธสารประเภทใดประเภทหนึ่งตามแนวคิดของ Longacre แต่จะใช้สัมพันธสารประเภทต่าง ๆ ร่วมกัน เนื่องจากการพูดแบบฉบับพลัน ผู้เข้าประกวดจะต้องพูดเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดที่ได้รับภายในเวลา 30 วินาที โดยที่ผู้พูดจะต้องพูดทั้งส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปเพื่อนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดให้ครอบคลุมและเป็นไปตามจุดประสงค์ของตนให้กรรมการเข้าใจและให้ทันเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Akwareesakul (2019) ที่ศึกษาสัมพันธสารวิเคราะห์การพูดสร้างแรงบันดาลใจในภาษาไทยที่สรุปไว้ว่า ผู้พูดสร้างแรงบันดาลใจต้องใช้วิธีการพูดที่หลากหลายการใช้สัมพันธสารหลาย ๆ ประเภท เพราะมีส่วนช่วยให้ผู้ฟังได้รับสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วม และจดจำอยู่กับเรื่องที่ผู้พูดนำเสนอได้ โดยการใช้สัมพันธสารแต่ละประเภคนั้นจะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้พูดที่ต้องการสื่อสารกับผู้ฟัง ทั้งนี้ จาก

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบขับพลันของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือกเป็นดังนี้

รูปแบบการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบขับพลันที่ผู้เข้าประกวดที่ได้รับการคัดเลือกใช้มากที่สุดคือ ส่วนนำและส่วนเนื้อหาใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) ร่วมกับคำอธิบาย (E) ซึ่งรูปแบบการใช้สัมพันธสารดังกล่าวเป็นการอธิบายในส่วนนำและส่วนเนื้อหา เนื่องจากผู้พูดต้องการเล่าหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่พูดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจก่อนที่จะสรุปด้วยการให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม และจบการพูดด้วยการขอบคุณเพื่อขอบคุณผู้ฟัง ขอบคุณคือเกียรติที่ได้รับหรือเป็นการแสดงให้ผู้ฟังทราบว่า ผู้พูดต้องการจบการพูดในหัวข้อนี้แล้ว ซึ่งถือว่าเป็นการนำเสนอที่สมบูรณ์เนื่องจากผู้พูดได้นำเสนอเรื่องราวให้ผู้ฟังเข้าใจก่อนในตอนต้น แล้วจึงสรุปจบด้วยการแนะนำให้ผู้ฟังให้ปฏิบัติตาม ทำให้ผู้ฟังได้ทราบประเด็นสำคัญที่ผู้พูดต้องการนำเสนอ

นอกจากนี้การใช้สัมพันธสารประเภทข้อควรปฏิบัติ (H) ซึ่งเป็นการชี้แนวทางให้ผู้ฟังปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้พูดร่วมกับคำอธิบาย (E) ที่เป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้ฟังในส่วนสรุปยังสอดคล้องกับ Panich et al. (2007) ที่กล่าวว่า การโน้มน้าวใจไม่ใช่เพียงแค่ถ่ายทอดข้อเท็จจริง การเล่าประสบการณ์หรือแสดงความคิดเห็นเท่านั้น แต่จะต้องอธิบายข้อมูลให้ผู้รับสารได้ทราบ และชี้ให้เห็นว่าหากผู้รับสารกระทำตามที่ผู้ส่งสารโน้มน้าวจะก่อให้เกิดผลอย่างไร ทั้งนี้ การโน้มน้าวไม่ควรเป็นการบังคับ แต่เป็นการเสนอแนวทางปฏิบัติให้แก่ผู้รับสาร

ส่วนรูปแบบการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบขับพลันที่ผู้เข้าประกวดที่ไม่ได้รับการคัดเลือกใช้มากที่สุดคือ ทั้งในส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ทั้งหมด โดยรูปแบบการใช้สัมพันธสารดังกล่าวเป็นการเล่าหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่พูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวนั้นตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งการพูดในรูปแบบนี้อาจทำให้ผู้ฟังไม่สามารถจับประเด็นได้ว่า ผู้พูดต้องการนำเสนอประเด็นใดเป็นประเด็นสำคัญ เนื่องจากใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบายเพียงประเภทเดียว และอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่ใช้รูปแบบการพูดแบบขับพลันรูปแบบนี้ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าสู่รอบต่อไป

นอกจากนี้ยังพบการใช้ส่วนประกอบย่อย “การบอกว่าไม่รู้” ในส่วนนำและส่วนเนื้อหา และพบการใช้ส่วนประกอบย่อย “การบอกว่าจบ” ในส่วนสรุปของต้วบทการพูดแบบขับพลันของผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือก โดยทั้ง 2 ส่วนประกอบย่อยนี้เป็นสัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) ที่จัดเป็นส่วนประกอบย่อยเชิงลบ ซึ่งอาจนำไปสู่การไม่ได้รับการคัดเลือกของผู้เข้าประกวด เนื่องจาก “การบอกว่าไม่รู้” และ “การบอกว่าจบ” นั้น ทำให้ผู้ฟังไม่ได้ทราบเนื้อหาและข้อสรุป ซึ่งอาจเป็นการเล่าเรื่องราว การแสดงความคิดเห็น การให้คำแนะนำของผู้พูดที่เกี่ยวข้องกับเกียรติที่ได้รับ ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถพิจารณาให้ผู้พูดผ่านการคัดเลือกได้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากภาพรวมของการใช้สัมพันธสารในต้วบทการพูดแบบขับพลันของผู้เข้าประกวดทั้งที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือก พบว่า ทั้งในส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป

ใช้สัมพันธสารประเภทคำอธิบาย (E) มากที่สุด เนื่องจากการอธิบายมีส่วนช่วยสนับสนุนสิ่งที่ผู้พูดนำเสนอ และยังเป็นการโน้มน้าวใจผู้ฟังซึ่งในที่นี้คือกรรมการให้มีความคิดเห็นคล้ายตามผู้พูดด้วย ทั้งนี้ ไม่พบการใช้สัมพันธสารประเภทกระบวนการ (P) ในตัวบทการพูดแบบจับพลัน เนื่องจากผู้พูดจะต้องพูดเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดที่ได้รับภายในเวลา 30 วินาที ซึ่งหากผู้พูดนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคีย์เวิร์ดอย่างเป็นลำดับขั้นตอนจะทำให้ใช้เวลามากกว่าการใช้สัมพันธสารประเภทอื่น

จากผลการวิจัยที่ทำให้เห็นโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบจับพลัน รูปแบบการใช้สัมพันธสารใน ตัวบทการพูดแบบจับพลัน และการใช้สัมพันธสารใน ตัวบทการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์ส ไทยแลนด์นั้น เป็นการนำเสนอแนวทางการวิเคราะห์การพูดในบริบทใหม่ คือการพูดแบบจับพลันในการ ประกวดความงาม ซึ่งเป็นบริบทที่มีการศึกษาไม่มากนักในวงวิชาการภาษาศาสตร์ภาษาไทย นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการฝึกฝนทักษะการพูดแบบจับพลัน อีกทั้งยังสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์กับแนวคิดด้านสตรีนิยมหรือด้านการประกวดความงาม เพื่อใช้อภิปราย เชิงสังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะโครงสร้างสัมพันธสารการพูดแบบจับพลันของผู้เข้าประกวดมิสยูนิเวิร์ส ไทยแลนด์ที่พูดเป็นภาษาไทยเท่านั้น อย่างไรก็ตามในขั้นตอนการคัดเลือกข้อมูลพบว่า มีผู้เข้าประกวด ที่พูดแบบจับพลันเป็นภาษาอังกฤษและได้รับการคัดเลือกให้เข้าสู่อรอบต่อไปเป็นจำนวนมาก โดยจากการ วิเคราะห์เบื้องต้นพบว่า ผู้เข้าประกวดที่พูดแบบจับพลันเป็นภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะไม่เริ่มต้นการพูดด้วย การบอกเรื่องที่พูด ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้เข้าประกวดที่พูดแบบจับพลันเป็นภาษาไทยเลือกใช้มากที่สุดในส่วน นำ แต่จะใช้วิธีการแสดงความคิดเห็น เช่น *"I think spokesperson should be someone who is not afraid to show her own opinions."* – *ฉันคิดว่าคนที่จะเป็นกระบอกเสียงควรจะเป็นผู้ที่ไม่กลัวที่จะแสดงความคิดเห็น ของเธอเอง* (TPNG, 2022) การเล่าสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น *"Wildfire crisis is something that has happened very recently. It's not only in Australia but also in Chiang Mai."* – *วิกฤตไฟป่าคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ ไม่ใช่แค่ที่ออสเตรเลีย แต่มันเกิดขึ้นที่เชียงใหม่ด้วย* (Miss Universe Thailand, 2020) หรือการประเมินค่า เช่น *"Media literacy is very important."* – *การรู้เท่าทันสื่อเป็นสิ่งที่สำคัญมาก*⁵ (TPNG, 2022)

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของส่วนนำใน ตัวบทการพูดแบบจับพลันของ ผู้เข้าประกวดที่พูดเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาโครงสร้าง สัมพันธสารการพูดแบบจับพลันที่พูดเป็นภาษาอังกฤษด้วย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง การพูดแบบจับพลันทั้งในรายวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

⁵ แปลโดยผู้วิจัย

References

- Akwareesakul, A. (2019). *A discourse analysis of inspiration talks in Thai* [Master's thesis, Mahidol University]. Mahidol Library Catalogs. <https://mulinet11.li.mahidol.ac.th/e-thesis/2562/548/5936580.pdf>
- Athapanyawanit, K. (2004). *A discourse analysis of narrative songs of Jaran Manopetch* [Master's thesis, Mahidol University]. Mahidol Library Catalogs. <https://mulinet11.li.mahidol.ac.th/e-thesis/4237793.pdf>
- Bamroongraks, C. (1996). *Kan wikro phasa radap khokhwam praphet tang thag nai phasa Thai* [A discourse analysis of various text types in Thai]. Department of Linguistics, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University.
- Burusphat, S. (1991). *The structure of Thai narrative*. The Summer Institute of Linguistics and the University of Texas at Arlington.
- Burusphat, S. (1994). *Discourse analysis* (2nd ed.). Institute of Language and Cultures for Rural Development, Mahidol University.
- Chuwannarak, N., Khanpakdee, T., Prompool, M., Wetchasit, A., & Pumma, S. (2020). A study on questioning techniques and answering styles as used by beauty queens in the years 2018-2019. In *the proceeding of the 15th national and international Sripatum University conference: Research and innovations to sustainable development* (pp. 867-877). Sripatum University. https://spucon.spu.ac.th/filemanager/files/มนุษยศาสตร์%20กลุ่มย่อย3_4_5.pdf
- Kongkeaw, W. (2013). *A discourse analysis of His Majesty King Bhumibol Adulyadej's speech, "sufficiency economy"* [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. Srinakharinwirot University Institutional Repository. <https://ir.swu.ac.th/jspui/handle/123456789/4100>
- Kunsuwan, W., & Patpong, P. (2018). A discourse analysis structure of Pathomsombodhikatha by the Supreme Patriarch H.R.H. Prince Paramanujitajinorasa. *Rajabhat Maha Sarakham University Journal*, 12(2), 459-466. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/247886/168392>
- Lerdassanawanich, P. (2016). *Thai beauty pageants discourse: Their linguistic strategies and the formation of their image* [Master's thesis, Kasetsart University]. Kasetsart University Library Network. <https://www-lib-ku-ac-th.kasetsart.idm.oclc.org/KUthesis/2559/pattarapong-ler-all.pdf>

- Longacre, R. E. (1983). *The grammar of discourse*. Plenum Press.
- Lucas, S. E. (2005). *The art of public speaking* (10th ed.). McGraw-Hill.
- Miss Universe Thailand. (2020, 8 September). *[LIVE] Miss Universe Thailand 2020 | Audition day at index creative village PLC. Bangkok, Thailand* [Video]. Facebook. <https://www.facebook.com/missuniverse.in.th/videos/639087720373177/>
- Panich, U., Pitipatanacozit, U., Siriyuvasak, U., Anawatsiriwong, T., & Charubhumi, S. (2007). *Phasa lae lakkankhian phuea kan suesan* [Language and writing principles for communication]. Chulalongkorn University Press.
- Person, K. R. (1993). *Discourse consideration in the hortatory speech of Phra Phayom* [Unpublished Master's thesis]. Payap University.
- Pruksachattaworn, T. (2021). The image of thai beauty pageants through Miss Universe Thailand contest's answers. *Siam Communication Review*, 20(2), 230-242. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/commartsreviewsiamu/article/view/255796/172297>
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Shissler, A., H. (2004). Beauty is nothing to be ashamed of: Beauty contests as tools of women's liberation in early republican Turkey. *Comparative Studies of South Asia, Africa and the Middle East*, 24(1), 107-122. <https://muse.jhu.edu/pub/4/article/181225/pdf>
- Sukdarunpattha, T., & lamratanakul, S. (2017). The beauty pageant's image to a society. *Kasetsart Applied Business Journal*, 11(14) , 38-52. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/KAB/article/view/123921/94011>
- Sumungklakul, T. (2019). *The changing role of Miss Thailand during 1934-1999* [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. Srinakharinwirot University Institutional Repository. <https://ir.swu.ac.th/jspui/handle/123456789/28455>
- Thepphornbanchakit, J. (2004). *A discourse analysis of the plot and profile of M.R. Kukrit Pramote's short story "Mom"* [Unpublished Master's thesis]. Payap University.
- TPNG. (2021, 2 October). *Rop khatlueak samsip khon sutthaj "audition keyword"* [The top 30 selection round "audition keyword"] [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=_Wyv0-Fi4h4

TPNG. (2022, 3 July). *Miss Universe Thailand 2022 | Audition day* [Video]. YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=ErRhEP8nyug&t=15143s>

Van Zoonen, L. (1994). *Feminist media studies*. Sage Publications.

Wutthichamnong, W. (2020). *Memory narratives of the Tsunami disaster in Thailand: A study of narrative discourse and humor* [Doctoral dissertation, Chulalongkorn University].

The Chulalongkorn University Intellectual Repository. <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/75803>

Yanyongkasemsuk, R., & Intawong, S. (2015). Beauty pageant and public patriarchy. *Burapha Journal of Political Economy Faculty of Political Science and Law*, 3(1) , 83-105.

<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pegbuu/article/view/199631/139419>